

SONA VIOLA SONA

An fach 'na granda festa, au borg de Sant-Andiòu
'qui li venguet 'na princessa, filha dau Rei espanhòu
Sòna viòla sòna, sòna que ieu me'n vau!

Un maco l'a raubada, un ladre de Turin
li a fach teisse una fauda, tot d'aur e de satin
a chivau l'a menada ai pais d'eilalin

an cavaucat tant d'oras, de vespre e de matin
la dama sempre plora, sempre se va morir
sòna viòla sòna que 'jà ne'n siáu partit!

« De que plorez la dama ? Es-ti d'anar a chivau
ò ben d'estre venduda ai país d'eilavau »
sòna viòla sòna, sòna que ieu me'n vau

« Es la fauda que m'estofa que siáu sarrada dins
donatz mi vòst'espada, talharai lo satin
l'aur serà par lei damas, lei damas de Turin! »

Entre que ten l'espada, lo coteu majorquin
lo si planta en la fauda, ven rotge lo satin
sòna viòla sòna que me'n vau par camin

Siáu fòu d'aquest' istòri, siáu mau de v'aguer vist
per pecat de memòri, lo joglaire es maudit
sòna viòla sòna, que 'jà ne'n siáu partit !

music : trad majorquin e jmc / paraulas : jmc